

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-91-59, тел./факс: 255-92-21

На заміну
До реєстр. № 4142, н.д. України
Радуцький М.Б. та ін.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет Верховної Ради України з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування на засіданні 02 лютого 2021 р. (протокол № 60), керуючись положеннями статті 15, частиною 5 статті 44 Закону України «Про комітети Верховної Ради України», переглянув свій висновок від 15 жовтня 2020 року (протокол № 48) стосовно проекту Закону про систему громадського здоров'я (реєстр. № 4142), поданого народним депутатом України Радуцьким М.Б. та іншими народними депутатами України у частині рекомендації Верховній Раді України прийняти за основу даний законопроект за результатами розгляду у першому читанні.

Підставою до перегляду висновку Комітету стала необхідність врегулювання дискусійних питань, що викликали певний суспільний резонанс, зокрема щодо проведення профілактичних щеплень та створення уповноваженого органу у сфері громадського здоров'я, а також необхідність забезпечення сталого захисту населення від інфекційних хвороб в умовах пандемії COVID-19 та уникнення ризиків виникнення правового вакууму через скасування Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб».

Для врегулювання спірних питань Комітетом проведено низку консультацій з Міністерством охорони здоров'я України, експертами міжнародних організацій (ВООЗ, USAID) і народними депутатами України та напрацьовано низку пропозицій до редакції законопроекту реєстр. № 4142, які мають бути враховані при доопрацюванні законопроекту до другого читання (додаток до висновку Комітету).

Враховуючи зазначене вище та з урахуванням проведеного обговорення Комітет ухвалив рішення рекомендувати Верховній Раді України проект Закону про систему громадського здоров'я (реєстр. № 4142) за результатами розгляду у першому читанні прийняти за основу з урахуванням наданих пропозицій, що додаються.

Співдоповідачем з цього питання при розгляді його на пленарному засіданні Верховної Ради України визначено Голову Комітету з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування, народного депутата України Радуцького Михайла Борисовича.

Проект відповідної Постанови Верховної Ради України додається.
Додаток: на 25 арк.

Голова Комітету

М.Б. Радуцький

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: РАДУЦЬКИЙ МИХАЙЛО БОРИСОВИЧ
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA10400000847C3D0060F27101
Дійсний до: 25.03.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 04-18/03-2021/28990 від 02.02.2021

370644

ПРОПОЗИЦІЇ

до проекту Закону України про систему громадського здоров'я (№ 4142) (зміни до редакції першого читання)

Зміст положення (норми) законопроекту	Зміст відповідного положення (норми) законопроекту з урахуванням пропозицій Комітету та МОЗ
<p>Стаття 1. Поняття і терміни</p> <p>...</p> <p>19) інформаційний фонд громадського здоров'я – державний інформаційний ресурс, що містить дані про стан здоров'я, благополуччя населення і показники середовища життєдіяльності;</p> <p>20) календар профілактичних щеплень (далі – календар щеплень) – нормативно-правовий акт центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, яким встановлюються перелік обов'язкових профілактичних щеплень та оптимальні строки їх проведення;</p> <p>22) уповноважений орган у сфері громадського здоров'я – центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері громадського здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя, у тому числі щодо організації та здійснення державного контролю, в порядку визначеному</p>	<p>Стаття 1. Поняття і терміни</p> <p>.....</p> <p>19) інформаційний фонд громадського здоров'я – державний інформаційний ресурс, що містить дані про стан здоров'я, благополуччя населення і показники середовища життєдіяльності та наповнюється з інформаційних систем та баз даних, що перебувають у власності чи розпорядженні центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;</p> <p>Виключено</p> <p>Виключено</p>

~~законом, за дотриманням вимог санітарного законодавства у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя;~~

...

Положення відсутніс.

~~41) поствакцинальні ускладнення – важкі та (або) стійкі розлади здоров'я, викликані застосуванням медичних імунобіологічних препаратів;~~

Стаття 4. Завдання та оперативні функції системи громадського здоров'я

...

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, координує здійснення оперативних функцій

29) головна експертна установа у сфері громадського здоров'я – юридична особа публічного права, що є закладом громадського здоров'я сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, яка забезпечує реалізацію державної політики у галузі громадського здоров'я, здійснення епідеміологічного нагляду, виконання повноважень щодо захисту населення від інфекційних хвороб та неінфекційних захворювань, лабораторної діяльності, біо безпеки, інфекційної безпеки донорської крові та / або її компонентів, координації лікування, розробки і реалізації комплексних заходів та програм з профілактики, лікування захворювань, які мають соціально-демографічний вплив та економічні наслідки.

Виключено

Стаття 4. Завдання та оперативні функції системи громадського здоров'я

.....

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, координує здійснення оперативних

громадського здоров'я ~~уповноваженим органом у сфері громадського здоров'я~~, органами державної виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, інших суб'єктів господарювання, які залучаються до надання послуг у сфері громадського здоров'я.

...

функцій громадського здоров'я **центрами контролю та профілактики хвороб, головною експертною установою у сфері громадського здоров'я**, органами державної виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, інших суб'єктів господарювання, які залучаються до надання послуг у сфері громадського здоров'я.

...

Стаття 6. Суб'єкти відносин у сфері громадського здоров'я

1. Суб'єктами відносин у сфері громадського здоров'я є:

1) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

~~2) уповноважений орган у сфері громадського здоров'я;~~

3) органи державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері;

4) інші органи виконавчої влади;

5) центри контролю та профілактики хвороб ~~уповноваженого органу у сфері громадського здоров'я;~~

6) державні наукові установи гігієнічного та епідеміологічного профілю;

....

2. З метою реалізації оперативних функцій громадського здоров'я ~~уповноважений орган у сфері громадського здоров'я~~, органи виконавчої влади та органи місцевого

Стаття 6. Суб'єкти відносин у сфері громадського здоров'я

1. Суб'єктами відносин у сфері громадського здоров'я є:

1) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

2) головна експертна установа у сфері громадського здоров'я;

3) органи державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері;

4) інші органи виконавчої влади;

5) центри контролю та профілактики хвороб **центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;**

6) державні наукові установи гігієнічного та епідеміологічного профілю;

...

2. З метою реалізації оперативних функцій громадського здоров'я **центри контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує**

<p>самоврядування можуть залучати інших суб'єктів у сфері громадського здоров'я до надання послуг у сфері громадського здоров'я.</p> <p>.....</p>	<p>формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування можуть залучати інших суб'єктів у сфері громадського здоров'я до надання послуг у сфері громадського здоров'я.</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 7. Повноваження Кабінету Міністрів України</p> <p>1. Кабінет Міністрів України:</p> <p>1) забезпечує проведення державної політики у сфері громадського здоров'я, організацію та функціонування системи громадського здоров'я;</p> <p>...</p> <p>4) визначає уповноважений орган у сфері громадського здоров'я</p> <p>5) забезпечує міжнародне співробітництво та розвиток наукових знань у сфері громадського здоров'я;</p> <p>Відсутній</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 7. Повноваження Кабінету Міністрів України</p> <p>1. Кабінет Міністрів України:</p> <p>1) забезпечує проведення державної політики у сфері громадського здоров'я, організацію та функціонування системи громадського здоров'я;</p> <p>...</p> <p>Виключено</p> <p>5) забезпечує міжнародне співробітництво та розвиток наукових знань у сфері громадського здоров'я;</p> <p>6) визначає порядок проведення позачергових заходів державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері центральними органами виконавчої влади та їх територіальними підрозділами за поданням.</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 8. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я</p>	<p>Стаття 8. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я</p>

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я:

20) затверджує:

...

інфекційних хвороб, кожен випадок яких підлягає обов'язковому епідеміологічному обстеженню;

...

виробництв (професій), до роботи в яких не можуть бути допущені особи, хворі на інфекційні хвороби, є носіями збудників інфекційних хвороб або яким не було зроблено щеплення проти певних інфекційних хвороб;

критеріїв оцінки безпечності для здоров'я умов праці (санітарно-гігієнічних умов) неповнолітніх та осіб з обмеженою працездатністю (з урахуванням психофізіологічних, вікових та інших особливостей);

...

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я:

20) затверджує:

...

інфекційних хвороб, при наявності яких **госпіталізація** хворих є обов'язковою;

...

виробництв (професій), до роботи в яких не можуть бути допущені особи, хворі на інфекційні хвороби, є носіями збудників інфекційних хвороб або яким не було зроблено щеплення проти певних інфекційних хвороб, **за умови, що такі особи становлять загрозу для здоров'я інших осіб;**

критеріїв оцінки безпечності для здоров'я умов праці (санітарно-гігієнічних умов) неповнолітніх та осіб з обмеженою працездатністю (з урахуванням психофізіологічних, вікових та інших особливостей);

...

2. Заступник керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я виконує повноваження Головного державного санітарного лікаря України особисто або покладає повноваження на свого заступника. Головний державний санітарний лікар України:

1) дає обов'язкові до виконання доручення центральним органам виконавчої влади для забезпечення останніми, в межах повноважень, виконання визначених у дорученні заходів щодо усунення ризиків для здоров'я та благополуччя

населення, участь у розслідуванні випадків інфекційних хвороб, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь;

2) дає обов'язкові до виконання доручення центральним органам виконавчої влади для проведення останніми позачергових заходів державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

3) від імені центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, ініціює перед Кабінетом Міністрів України питання встановлення карантину;

4) ініціює скликання невідкладного засідання Державної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій для прийняття відповідних рішень, якщо за результатами епідеміологічного нагляду встановлено, що бездіяльність або запровадження недостатніх обмежувальних протиепідемічних заходів місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування несе загрозу погіршення епідемічної ситуації;

5) за погодженням з керівником центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, призначає на посаду та звільняє з посади головних санітарних лікарів відповідної адміністративно-територіальної одиниці;

	б) дає доручення головним санітарним лікарям відповідних адміністративно-територіальних одиниць щодо участі у розслідуванні випадків інфекційних хвороб, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь локального рівня; 7) виконує інші функції, передбачені законом. ...

~~Стаття 9. Система та повноваження уповноваженого органу у сфері громадського здоров'я~~

~~1. Уповноважений орган у сфері громадського здоров'я визначається Кабінетом Міністрів України.~~

~~2. Уповноважений орган у сфері громадського здоров'я здійснює:~~

~~1) реалізацію державної політики у сферах санітарного та епідемічного благополуччя населення, захисту населення від інфекційних хвороб, попередження та профілактики неінфекційних захворювань;~~

~~2) координацію та проведення епідеміологічного нагляду і аналізу;~~

~~3) визначає мережу центрів контролю та профілактики хвороб, здійснює координацію діяльності мережі;~~

~~4) організовує та координує проведення лабораторних досліджень для потреб епідеміологічного нагляду;~~

~~5) індикацію та ідентифікацію збудників інфекційних хвороб, що мають значний епідемічний потенціал та/або міжнародне значення та підпадають під регуляцію Міжнародних медико-санітарних правил;~~

~~6) веде реєстр суб'єктів господарювання, які здійснюють роботу з біологічними агентами і токсинами;~~

~~7) моніторинг, забезпечує готовність та координацію заходів з реагування на надзвичайні ситуації в сфері~~

Стаття 9. Мережа та функції центрів контролю та профілактики хвороб

1. Мережа центрів контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, формується як складова національної системи біологічної безпеки та біологічного захисту, що формується з урахуванням комплексного підходу «Єдине здоров'я».

2. Центри контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, **здійснюють:**

1) координацію та проведення епідеміологічного нагляду і аналізу для забезпечення національної системи біологічної безпеки та біологічного захисту з урахуванням принципу «Єдине здоров'я»;

2) індикацію та ідентифікацію збудників інфекційних хвороб, переліки яких визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

3) реагування на надзвичайні ситуації в сфері громадського здоров'я спільно з регіональними центрами громадського здоров'я у рамках роботи функціональних і територіальних підсистем єдиної державної системи цивільного захисту відповідно до Кодексу цивільного захисту України;

~~громадського здоров'я у рамках роботи функціональних і територіальних підсистем єдиної державної системи цивільного захисту відповідно до Кодексу цивільного захисту України;~~

~~8) проводить облік надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я та аналіз їх наслідків;~~

~~9) проведення секвенування збудників інфекційних хвороб з метою розслідування причинно-наслідкових зв'язків виникнення та розповсюдженні інфекційних хвороб, в тому числі інфекцій, які передаються при наданні медичної допомоги;~~

~~10) створення, зберігання та своєчасне оновлення необхідного запасу лікарських засобів, медичних імунобіологічних препаратів, дезінфекційних засобів тощо на випадок епідемій;~~

~~11) координацію проведення епідеміологічних розслідувань випадків інфекційних хвороб, гострих професійних захворювань, масових неінфекційних хвороб, уражень, отруєнь;~~

~~12) здійснення відповідно до закону державного нагляду (контролю) за дотриманням санітарного законодавства, санітарного та епідемічного благополуччя населення під час розслідування спалахів та епідемій інфекційних хвороб та масових неінфекційних захворювань, отруєнь та радіаційних уражень людей;~~

~~13) залучас у разі необхідності до здійснення державного контролю правоохоронні органи в межах наданих їм законом повноважень;~~

~~14) координацію виконання заходів з реалізації державних програм, стратегій, планів, дій;~~

4) встановлення причинно-наслідкових зв'язків виникнення та розповсюдженні інфекційних хвороб, в тому числі інфекцій, які пов'язані з наданням медичної допомоги, серед іншого застосовуючи методи секвенування геному збудників інфекційних хвороб;

5) проведення аналізу ефективності функціонування системи громадського здоров'я та її окремих елементів та підготовку звітів центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, за результатами такого аналізу;

6) повідомлення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, про ризики у сфері громадського здоров'я та надають пропозиції щодо управління такими ризиками в межах компетенції;

7) підготовку пропозицій, планів дій та рекомендацій щодо здійснення заходів, спрямованих на поліпшення показників здоров'я і благополуччя населення та вдосконалення системи громадського здоров'я;

8) збір та обробку інформації для формування інформаційного фонду громадського здоров'я;

9) періодичний аналіз детермінантів здоров'я, заходи впливу на детермінанти здоров'я та заходи, спрямовані на запобігання, зменшення та усунення нерівностей щодо здоров'я;

10) моніторинг заходів щодо зміцнення здоров'я, показників рухової активності, статевого і

~~15) проведення аналізу ефективності функціонування системи громадського здоров'я та її окремих елементів та підготовку звітів центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, за результатами такого аналізу;~~

~~16) повідомлення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, про ризики у сфері громадського здоров'я та управління такими ризиками в межах компетенції;~~

~~17) розроблення пропозицій, планів дій та рекомендацій щодо здійснення заходів, спрямованих на поліпшення показників здоров'я і благополуччя населення та вдосконалення системи громадського здоров'я;~~

~~18) збір та обробку інформації для формування інформаційного фонду громадського здоров'я;~~

~~19) періодичний аналіз детермінантів здоров'я, заходи впливу на детермінанти здоров'я та заходи, спрямовані на запобігання, зменшення та усунення нерівностей щодо здоров'я;~~

~~20) моніторинг заходів щодо зміцнення здоров'я, показників рухової активності, статевого і репродуктивного здоров'я, психічного здоров'я населення;~~

~~21) аналіз інформації щодо випадків травматизму і насильства;~~

~~22) підготовку та оприлюднення періодичних звітів про стан здоров'я, санітарно-епідемічну ситуацію та показники середовища життєдіяльності;~~

~~23) організацію навчання та проведення інформаційно-просвітницьких заходів з питань громадського здоров'я для~~

репродуктивного здоров'я, психічного здоров'я населення;

11) аналіз інформації щодо випадків травматизму і насильства;

12) підготовку та оприлюднення періодичних звітів про стан здоров'я, санітарно-епідемічну ситуацію та показники середовища життєдіяльності;

13) організацію навчання та проведення інформаційно-просвітницьких заходів з питань громадського здоров'я для посадових осіб центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, інших суб'єктів у системі громадського здоров'я;

14) участь у розробці державних медико-санітарних нормативів та правил направлених на збереження здоров'я, працездатності та забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя;

15) участь у роботі комісій з розслідування гострих професійних захворювань;

16) встановлення причинно-наслідкових зв'язків виникнення та розповсюдженні масових неінфекційних хвороб (отрусь);

17) інші функції, визначені законом.

посадових осіб центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, інших суб'єктів у системі громадського здоров'я;

24) участь у розробці державних медико-санітарних нормативів та правил направлених на збереження здоров'я, працездатності та забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя;

25) участь у роботі комісій з розслідування гострих професійних захворювань;

26) інформування населення, щодо санітарно-епідемічного благополуччя, з метою покращення показників щодо громадського здоров'я;

27) здійснює інші визначені законом повноваження, пов'язані з реалізацією державної політики у сферах санітарного та епідемічного благополуччя населення, захисту населення від інфекційних хвороб, попередження та профілактики неінфекційних захворювань;

28) вживає у межах своїх повноважень заходів для усунення порушень цього Закону.

3. Систему уповноваженого органу у сфері громадського здоров'я складають уповноважений орган, його територіальні органи, а також центри контролю та профілактики хвороб, підпорядковані уповноваженому органу у сфері громадського здоров'я або його територіальним органам.

3. Структуру центрів контролю та профілактики хвороб затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

У складі центрів контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері

~~4. Територіальні органи виконують повноваження уповноваженого органу у сфері громадського здоров'я в межах Автономної Республіки Крим, областей, міста Києва та Севастополя, районів, районів у містах, міст обласного, республіканського (Автономної Республіки Крим) значення та в межах декількох адміністративно-територіальних одиниць (у разі утворення межрігіональних територіальних органів уповноваженого органу у сфері громадського здоров'я). Керівник уповноваженого органу у сфері громадського здоров'я покладає виконання повноважень головного державного санітарного лікаря відповідної адміністративно-територіальної одиниці на керівника територіального органу або його заступника.~~

~~5. Керівник уповноваженого органу у сфері громадського здоров'я виконує повноваження Головного державного санітарного лікаря України особисто або покладає повноваження на свого заступника.~~

~~6. Функції уповноваженого органу у сфері громадського здоров'я центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, захисту державного кордону, виконання кримінальних покарань, Державного управління справами, Служби безпеки України встановлюються зазначеним органом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що~~

охорони здоров'я обов'язково утворюються та функціонують:

1) оперативно-диспетчерський підрозділ, що функціонує у цілодобовому режимі, оснащений телекомунікаційною мережею, програмним, технічним забезпеченням та іншими засобами;

2) групи (бригади) оперативного реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я покладає виконання повноважень головного державного санітарного лікаря відповідної адміністративно-територіальної одиниці на керівника центру контролю та профілактики хвороб.

Головний державний санітарний лікар відповідної адміністративно-територіальної одиниці:

1) надає обов'язкові до виконання доручення територіальним органам центральних органів виконавчої влади для забезпечення останніми, в межах повноважень, виконання визначених у дорученні заходів щодо усунення ризиків для здоров'я та благополуччя населення, участь у розслідуванні

~~забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.~~

випадків інфекційних хвороб, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь;

2) надає обов'язкові до виконання доручення територіальним органам центральних органів виконавчої влади для проведення останніми позачергових заходів державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

3) надає обов'язкові до виконання доручення для встановлювання обмежувальних протиепідемічних заходів місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування коли в окремому населеному пункті, у дитячому виховному, навчальному чи оздоровчому закладі виник спалах інфекційної хвороби або склалася неблагополучна епідемічна ситуація, що загрожує поширенням інфекційних хвороб;

4) ініціює засідання надзвичайної протиепідемічної комісії для прийняття рішень щодо недопущення розповсюдження інфекційних хвороб на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці;

5) безперешкодно відвідує та входить на територію та до приміщень підприємств, установ та організацій під час реагування на надзвичайні події будь-якого характеру з метою ліквідації надзвичайної ситуації або попередження негативного впливу на здоров'я людей.

5. Центри контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері

охорони здоров'я, є юридичними особами будь-якої організаційно-правової форми, мають самостійний баланс, рахунки в банках, бланк зі своїм найменуванням та можуть мати печатку.

Матеріально-технічна база центрів контролю та профілактики хвороб складається з рухомого та нерухомого майна, переданого їм на праві оперативного управління центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у порядку, визначеному законом.

6. Функції у сфері громадського здоров'я відповідних установ, закладів, частин і підрозділів центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, захисту державного кордону, виконання кримінальних покарань, Державного управління справами, Служби безпеки України, встановлюються зазначеним органом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Відсутня.

Стаття 9². Система та повноваження головної експертної установи у сфері громадського здоров'я

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, забезпечує формування та координує діяльність Головної експертної установи у сфері громадського здоров'я з метою виконання оперативних функцій громадського здоров'я.

2. Головна експертна установа у сфері громадського здоров'я є головною інформаційно-аналітичною, методичною, науково-дослідною установою, що опікується питаннями протидії небезпечним, особливо небезпечним, соціальним, новим інфекційним хворобам та неінфекційним захворюванням, біозахисту та біобезпеки, епідеміології, гігієнічних та мікробіологічних аспектів здоров'я людини, пов'язаних з довкіллям та умовами середовища життєдіяльності.

3. Головна експертна установа у сфері громадського здоров'я:

1) забезпечує ведення реєстрів захворювань, що визначені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

2) є держателем державного інформаційного фонду;

3) здійснює координацію програм діагностики та лікування ВІЛ-інфекції, туберкульозу;

4) є головною установою з питань біобезпеки та біозахисту;

5) виконує функції Національного координатора з питань ММСП;

6) забезпечує підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації кваліфікованих кадрових ресурсів у галузі громадського здоров'я;

7) формує національні та регіональні пріоритети у галузі громадського здоров'я, забезпечує створення та здійснення діяльності адекватної системи моніторингу та оцінки у галузі громадського здоров'я;

8) здійснює розробку та реалізацію комплексних заходів та програм з профілактики та лікування захворювань, які спричиняють соціально-демографічний вплив та економічні наслідки;

9) забезпечує створення та підтримку роботи національних медичних інформаційних систем з обліку та аналізу даних щодо інфекційних хвороб та неінфекційних захворювань, організацію процесу їх впровадження на національному та регіональному рівнях;

10) забезпечує розробку та координацію впровадження програм первинної профілактики (у тому числі вакцинації, імунізації або постекспозиційної профілактики осіб, які зазнали впливу інфекції) та нагляду за інфекційними хворобами керованими засобами специфічної профілактики;

11) розробляє та актуалізує стандарти безпеки крові, здійснює організаційно-методичне забезпечення установ системи крові;

12) здійснює утримання колекції штамів збудників інфекційних хвороб, що становлять національне

	<p>надбання та визначаються постановою Кабінету Міністрів України;</p> <p>13) забезпечує виконання функцій референс-лабораторій та референс-центрів за інфекціями (збудниками) – кір, краснуха, епідемічний паротит, поліомієліт, туляремії, сибірка, лістеріоз, еризипелоїд, дифтерія, іксодові кліщові бореліози, холера, чума, бруцельоз, сибірка, сап, меліоїдоз, легіонельоз, а також бактеріальні, рикетсійні та арбовірусні інфекції;</p> <p>14) виконує функції центру індикації та ідентифікації біологічно патогенних агентів, здійснення індикації, ідентифікації та кількісного визначення факторів середовища життєдіяльності людини;</p> <p>15) виконує інші функції, визначені законом та установчими документами.</p> <p>4. У складі Головної експертної установи у сфері громадського здоров'я створюються та функціонують референс-лабораторії.</p>
<p>Стаття 15. Епідеміологічний нагляд та інформаційний фонд громадського здоров'я</p> <p>3. За даними епідеміологічного нагляду унівноважений орган у сфері громадського здоров'я формує інформаційний фонд громадського здоров'я. Складовими частинами інформаційного фонду громадського здоров'я також є дані з систем моніторингу довкілля, безпечності та якості харчових продуктів, непродовольчих товарів та заходів щодо зміцнення здоров'я.</p>	<p>Стаття 15. Епідеміологічний нагляд та інформаційний фонд громадського здоров'я</p> <p>3. За даними епідеміологічного нагляду центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони формує інформаційний фонд громадського здоров'я. Складовими частинами інформаційного фонду громадського здоров'я також є дані з систем моніторингу довкілля, безпечності та якості харчових продуктів, непродовольчих товарів та заходів щодо зміцнення здоров'я.</p>

	<p>4. Інформаційний фонд громадського здоров'я є відкритою інформаційною базою даних, що розміщується на офіційному сайті Головної експертної установи у сфері громадського здоров'я та використовується для:</p> <p>...</p>
<p>Стаття 20. Карантин</p> <p>1. Карантин встановлюється та відміняється Кабінетом Міністрів України. Питання про встановлення карантину порушує перед Кабінетом Міністрів України центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я за поданням Головного державного санітарного лікаря України.</p> <p>...</p> <p>6. На територіях, де встановлено карантин, місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування надається право:</p> <p>1) залучати підприємства, установи, організації незалежно від форм власності до виконання заходів з локалізації та ліквідації епідемії чи спалаху інфекційної хвороби;</p> <p>2) залучати для тимчасового використання транспортні засоби, будівлі, споруди, обладнання, інше майно підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, необхідне для здійснення профілактичних і протиепідемічних заходів, із наступним повним відшкодуванням у встановленому законом порядку його вартості або витрат, пов'язаних з його використанням;</p>	<p>Стаття 20. Карантин</p> <p>1. Карантин встановлюється та відміняється Кабінетом Міністрів України. Питання про встановлення карантину порушує перед Кабінетом Міністрів України центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я за поданням Головного державного санітарного лікаря України.</p> <p>...</p> <p>6. На територіях, де встановлено карантин, місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування надається право:</p> <p>1) залучати підприємства, установи, організації незалежно від форм власності до виконання заходів з локалізації та ліквідації епідемії чи спалаху інфекційної хвороби;</p> <p>Виключено</p>

<p>3) установлювати особливий режим в'їзду на територію карантину, переміщення та виїзду з неї громадян і транспортних засобів, а у разі необхідності - проводити санітарний огляд речей, багажу, транспортних засобів та вантажів;</p> <p>...</p> <p>8. Обов'язковій госпіталізації до стаціонарних або тимчасових спеціалізованих закладів охорони здоров'я підлягають хворі на особливо небезпечні та небезпечні інфекційні хвороби, а також особи з симптомами таких хвороб у випадках встановлених в рішенні про встановлення карантину.</p> <p>...</p>	<p>3) установлювати особливий режим в'їзду на територію карантину, переміщення та виїзду з неї громадян і транспортних засобів, а у разі необхідності - проводити санітарний огляд речей, багажу, транспортних засобів та вантажів;</p> <p>...</p> <p>8. Обов'язковій госпіталізації підлягають хворі на особливо небезпечні та небезпечні інфекційні хвороби, а також особи з симптомами таких хвороб у випадках встановлених в рішенні про встановлення карантину.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 23. Готовність та реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я</p> <p>...</p> <p>3. Облік надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я та аналіз їх наслідків здійснюються унівноваженим органом у сфері громадського здоров'я.</p>	<p>Стаття 23. Готовність та реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я</p> <p>...</p> <p>3. Облік надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я та аналіз їх наслідків здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони.</p>
<p>Стаття 32. Медико-санітарні вимоги до умов виховання та навчання</p> <p>...</p> <p>5. Зарахування дітей до закладів освіти і дитячих закладів оздоровлення та відпочинку проводиться за наявності</p>	<p>Стаття 32. Медико-санітарні вимоги до умов виховання та навчання</p> <p>...</p> <p>5. Зарахування дітей до закладів освіти і дитячих закладів оздоровлення та відпочинку проводиться за</p>

відповідного витягу з медичної картки закладу охорони здоров'я, в якому дитина перебуває під медичним наглядом. Витяг з медичної картки видається на підставі даних медичного огляду дитини, якщо відсутні медичні протипоказання для її перебування у цьому закладі, а також якщо їй проведено профілактичні щеплення згідно з календарем щеплень.

6. Дітям, які не отримали профілактичних щеплень згідно з календарем щеплень, відвідування закладів освіти і дитячих закладів оздоровлення та відпочинку забороняється. У разі якщо профілактичні щеплення дітям проведено з порушенням установлених строків у зв'язку з медичними протипоказаннями, при благополучній епідемічній ситуації за рішенням консилиуму відповідних лікарів вони можуть бути прийняті до відповідного закладу освіти і дитячого закладу оздоровлення та відпочинку та відвідувати його.

...

Стаття 41. Профілактичні щеплення

1. Профілактичні щеплення з метою запобігання захворюванням на дифтерію, кашлюк, кір, поліомієліт, правець, туберкульоз, вірусний гепатит В, паротит, краснуху, пневмококову та гемофільну інфекцію є обов'язковими і включаються до календаря щеплень.

2. Профілактичні щеплення проти інфекційних хвороб, включених до календаря щеплень, та профілактичні щеплення за епідемічними показаннями проводяться для громадян безоплатно за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів та інших джерел, не заборонених законодавством. Поставки медичних імунобіологічних

наявності відповідного витягу з медичної картки закладу охорони здоров'я, в якому дитина перебуває під медичним наглядом. Витяг з медичної картки видається на підставі даних медичного огляду дитини.

Стаття 41. Профілактичні щеплення

1. Профілактичні щеплення з метою запобігання захворюванням на інфекційні хвороби проводяться відповідно до календаря профілактичних щеплень, який затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

препаратів — для проведення профілактичних щеплень, включених до календаря щеплень, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України, а для проведення щеплень за епідемічними показаннями:

1) при загрозі епідемії інфекційної хвороби на території України — за рахунок коштів Державного бюджету України, а також інших джерел, не заборонених законодавством;

2) при загрозі епідемії інфекційної хвороби на відповідних територіях — за рахунок коштів місцевих бюджетів, а також інших джерел, не заборонених законодавством.

3. Порядок забезпечення закладів охорони здоров'я усіх форм власності та фізичних осіб — підприємців, які одержали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, — медичними імунобіологічними препаратами — встановлюється — центральним — органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

4. Працівники окремих професій, виробництв та організацій, діяльність яких може призвести до зараження цих працівників та (або) поширення ними інфекційних хвороб, — підлягають обов'язковим профілактичним щепленням також проти інших відповідних інфекційних хвороб за рахунок роботодавців. У разі відмови або ухилення від обов'язкових профілактичних щеплень ці працівники відсторонюються від виконання зазначених видів робіт. Перелік професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним щепленням проти інших відповідних інфекційних хвороб та порядок відсторонення від виконання робіт, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує

формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

5. Рішення про проведення додаткових обов'язкових профілактичних щеплень населення в умовах елімінації та/або ліквідації інфекційних хвороб та/або при загрозі виникнення епідемії інфекційної хвороби на території України приймає Кабінет Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Рішення про проведення профілактичних щеплень населення за епідемічними показаннями на відповідних територіях та об'єктах приймають керівники Ради міністрів Автономної Республіки Крим і місцевих органів виконавчої влади та центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, виконання кримінальних покарань, захисту державного кордону, Служби безпеки України у порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

6. Медичні працівники, які проводять профілактичні щеплення, повинні мати відповідну підготовку з питань їх проведення та зобов'язані надати об'єктивну інформацію особам, яким проводиться щеплення, або їх законним представникам про ефективність профілактичних щеплень, ризику для здоров'я від інфекційних хвороб, про можливі поствакцинальні ускладнення та рекомендації щодо їх усунення.

~~7. Профілактичні щеплення проводяться після медичного огляду особи в разі відсутності у неї відповідних медичних протипоказань. Якщо особа та (або) її законні представники відмовляються від обов'язкових профілактичних щеплень, лікар зобов'язаний взяти у них відповідне письмове підтвердження про відмову, а в разі небажання дати таке підтвердження — засвідчити це актом у присутності свідка. Форма підтвердження про відмову від профілактичних щеплень затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.~~

~~8. Відомості про профілактичні щеплення, поствакцинальні ускладнення та про відмову від обов'язкових профілактичних щеплень підлягають статистичному обліку і вносяться до відповідних медичних документів. Медичні протипоказання, порядок проведення профілактичних щеплень та реєстрації поствакцинальних ускладнень встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.~~

Стаття 48. Державний нагляд (контроль) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя

1. Державний нагляд (контроль) за дотриманням вимог санітарного законодавства у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя, здійснюється уновноваженим органом у сфері громадського здоров'я та органами державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері.

Стаття 48. Державний нагляд (контроль) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя

1. Державний нагляд (контроль) за дотриманням вимог санітарного законодавства у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя, здійснюється органами державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері.

<p>...</p> <p>4. Позапланові заходи державного нагляду (контролю) дотримання вимог санітарного законодавства органами державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері здійснюються:</p> <p>1) невідкладно у разі надходження повідомлення від уповноваженого органу у сфері громадського здоров'я про проведення розслідувань випадків інфекційних, професійних, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь;</p> <p>2) інших випадках, визначених законом України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».</p>	<p>...</p> <p>4. Позапланові заходи державного нагляду (контролю) дотримання вимог санітарного законодавства органами державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері здійснюються:</p> <p>1) невідкладно у разі надходження повідомлення від головного державного санітарного лікаря Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя про проведення розслідувань випадків інфекційних, професійних, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;</p> <p>2) інших випадках, визначених законом України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».</p>
<p>Стаття 49. Кадрове забезпечення системи громадського здоров'я</p> <p>...</p> <p>2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у встановленому законодавством порядку бере участь у розробленні стандартів освіти за спеціальністю «громадське здоров'я», «епідеміологія» та «гігієна».</p>	<p>Стаття 49. Кадрове забезпечення системи громадського здоров'я</p> <p>...</p> <p>2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у встановленому законодавством порядку бере участь у розробленні стандартів освіти за спеціальністю «громадське здоров'я», «епідеміологія» та «гігієна».</p>
<p>Розділ ІХ ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування.</p>	<p>Розділ ІХ ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування.</p>

2. Визнати такими, що втратили чинність з дня набуття чинності цим законом, закони України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, № 27, ст.218) та «Про захист населення від інфекційних хвороб» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, № 29, ст.228).

2. Визнати такими, що втратив чинність з дня набуття чинності цим законом, Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, № 27, ст.218).

3. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня публікації цього Закону внести зміни до Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, № 29, ст.228).

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: РАДУЦЬКИЙ МИХАЙЛО БОРИСОВИЧ

Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA10400000847C3D0060F27101

Дійсний до: 25.03.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 04-18/03-2021/28990 від 02.02.2021

370644